

2005/AR/1795

in de zaak van:

1.
met maatschappelijke zetel te

2.
wonende te

appellanten,

hebbende als raadsman mr.

, advocaat te

tegen:

1. **Het VLAAMSE GEWEST,**
vertegenwoordigd door de

te

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr.

, advocaat te

)

2. _____, advocaat,
wonende te _____,
geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr. _____, advocaat te _____.

velt het Hof het volgend arrest:

1. Het hof nam kennis van het bestreden vonnis d.d. 29 april 2005, gewezen door de 5A kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne.

Tegen dit vonnis werd tijdig en geldig hoger beroep en incidenteel beroep ingesteld.

Het hof heeft de partijen, bij monde van hun raadsliden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

2. De betwisting betreft de beweerde schadelijke gevolgen van een op 30 oktober 1992 gegeven bevel tot stillegging van de werken op _____ te _____),
_____, perceel met kadastrale gegevens _____.

De appellante _____ is eigenares van het betreffende perceel grond.

Dit perceel lag volgens het gewestplan goedgekeurd bij koninklijk besluit d.d. 6 december 1976, in een gebied met als aangegeven bestemming *woongebied* en was niet begrepen binnen de omschrijving van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een behoorlijk vergunde verkaveling.

Op 20 mei 1987 werd een stedenbouwkundig attest afgeleverd waarbij de bestemming werd gegeven van *bouwgrond voor villabouw*.

Bij besluit van de Vlaamse gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening en huisvesting d.d. 10 december 1991 werd aan de appellante een bouwvergunning verleend met betrekking tot dit perceel voor een villa (met als grootste buitenafmetingen 17,10 m bij 13,60 m, op 5 m van de perceelgrens, ingebouwd in de duin, waarbij het reliëf vooraan tot achteraan het perceel met circa 5,50 m verschilt en met 4 nader beschreven niveaus).

Op 24 februari 1992 werd door en door de provincie bij de raad van state een annulatieverzoek ingediend tegen het voormelde ministerieel besluit d.d. 10 december 1991.

Op 2 juni 1992 werd blijkbaar bij besluit van de Vlaamse gemeenschapsminister o.m. bevoegd voor *landschappen* beslist tot de *voorlopige* bescherming van

Eind oktober 1992 werden er blijkbaar (graaf)werken aangevangen op het kwestieuze perceel.

Op 30 oktober 1992 heeft de geïntimeerde in zijn hoedanigheid van burgemeester van het bevel gegeven om de aan gang zijnde werken onmiddellijk stop te zetten, in opdracht van de Vlaamse gemeenschapsminister

Op 8 april 1993 werd besloten tot de *definitieve* bescherming van de als landschap.

Op verzoek van de appellante werd het definitieve beschermingsbesluit door de raad van state bij arrest van 30 september 1993 geschorst en vervolgens bij arrest van 24 maart 1994 vernietigd.

Ondertussen was het van 14 juli 1993 in werking getreden, nl. op 17 september 1993, waardoor het bouwen op de definitief onmogelijk werd.

3. De appellanten zijn overgegaan tot dagvaarding op 7 en 8 mei 2003.

De appellanten hebben voor de eerste rechter voorgehouden dat de geïntimeerden HET VLAAMSE GEWEST en de staking van de aangevangen bouwwerken ten onrechte bevolen zouden hebben, waardoor zij een fout begingen en waarvoor zij aansprakelijk moeten gesteld worden.

Volgens de appellanten werden zij aldus verhinderd om de vergunde werken uit te voeren, terwijl zonder het onwettig stakingsbevel, de in oktober 1992 aangevangen bouwwerken reeds beëindigd zouden zijn geweest op het ogenblik dat het op 17 september 1993 van kracht is geworden.

Na de herleiding van hun oorspronkelijke vordering, hebben zij de solidaire veroordeling gevorderd van de geïntimeerden HET VLAAMSE GEWEST en om aan hen te betalen de som van 819.142,75 EUR als schadevergoeding, meer de vergoedende intrest vanaf 31 oktober 1992, de gerechtelijke intrest vanaf de datum van de dagvaarding alsook de gedingkosten.

In ondergeschikte orde werd een deskundig onderzoek gevorderd betreffende de door hen geleden schade.

Deze vordering werd door de beide geïntimeerden betwist.

De geïntimeerde HET VLAAMSE GEWEST heeft bij conclusies d.d. 14 april 2005 een tegeneis gesteld, waarin van de appellanten de betaling werd gevorderd van 41.503,96 EUR als schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding.

4. De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis zowel de hoofd- als de tegenvordering ontvankelijk verklaard doch afgewezen als ongegrond.

De appellanten werden verwezen in de gedingkosten.

5. Met het hoger beroep beogen de appellanten dat hun oorspronkelijke hoofdvordering zou worden toegekend.

De geïntimeerde HET VLAAMSE GEWEST formuleert bij conclusies d.d. 25 augustus 2005 incidenteel beroep en beoogt daarmee de afwijzing van de oorspronkelijke hoofdvordering als niet-ontvankelijk en de toekenning van de oorspronkelijke tegenvordering.

De geïntimeerde betwist de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het hoger beroep. In ondergeschikte orde wordt een deskundig onderzoek gevraagd betreffende de beweerde schade vanwege de appellanten

De appellanten betwisten de gegrondheid van het incidenteel beroep.

6. Het hoger beroep en het incidenteel beroep werden tijdig en regelmatig ingesteld.

Aangaande de in conclusies opgeworpen onontvankelijkheid van het hoger beroep wordt geen enkel concreet middel aangevoerd.

Er zijn evenmin ambtshalve op te werpen middelen in die zin.

7. Het door de appellanten als fout beschouwde bevel d.d. 30 oktober 1992 vanwege de geïntimeerde, in zijn hoedanigheid van burgemeester van, om de aan gang zijnde werken onmiddellijk stop te zetten, werd gegeven in opdracht van de Vlaamse gemeenschapsminister van op grond van diens (blijkbaar) op 2 juni 1992 genomen besluit tot de voorlopige bescherming van als landschap.

Dit voorlopig beschermingsbesluit d.d. 2 juni 1992 ligt niet voor.

Teneinde de gevoerde betwistingen over zowel de ontvankelijkheid als de gegrondheid van de vordering te kunnen beoordelen komt het noodzakelijk voor dat dit *voorlopig beschermingsbesluit d.d. 2 juni 1992* wordt voorgelegd, m.i.v. alle betreffende beschermingsvoorschriften, maatregelen en richtlijnen, alsook de bekendmakingen (i.h.b. deze aan de appellanten) en de eventueel ingediende bezwaren vanwege de appellanten

Het is (*gelet op het aanzienlijke tijdverloop en de legistische wijzigingen die zich sindsdien hebben voorgedaan inzake bescherming van het onroerend erfgoed*) noodzakelijk dat tevens de dienaangaande toen vigerende wettelijke/verordenende bepalingen, waarop zowel dit voorlopig beschermingsbesluit als de opdracht tot handhaving van de Vlaamse gemeenschapsminister aan de burgemeester waren gesteund, alsook de eventuele toen geldende modaliteiten, uitvoeringsbesluiten en/of verbodsbepalingen ter zake *in extenso* worden medegedeeld.

Het komt aangewezen voor dat de geïntimeerde HET VLAAMSE GEWEST, als overheid ter zake, instaat voor de passende voorlegging van deze gegevens.

Niets belet uiteraard dat de andere partijen daartoe evenzeer bijdragen.

De debatten dienen in die zin te worden heropend, zoals hierna te bepalen.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

recht doende op tegenspraak.

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk;

Alvorens verder te oordelen

Stelt vast dat de zaak niet in staat van wijzen is.

Heropent de debatten teneinde de partijen toe te laten naar recht te handelen zoals het behoort en zoals hiervoor overwogen;

Stelt daartoe de zaak op de openbare terechtzitting van dit hof en deze kamer in het gerechtsgebouw (bijgebouw) te Gent, Koophandelsplein nr. 22, zaal C, op vrijdag 30.05.2008 om 09.30 uur.

Houdt de beslissing over de kosten aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **negende kamer**, recht doende in burgerlijke zaken, op **zesentwintig januari tweeduizend en zeven**.

Aanwezig:

Raadsheer, wn. voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier,